

ILZE GROZA

***

Nav tāda vārda "nevar".
Nav. Un viss.
Kurš lidot gribēs,
Sev debesis atradīs.
Nav tāda vārda "nevar".
Nav. Un viss.
Ja debesis zudušas būs,
Viņš pats tās izdomās,
Jo nav tāda vārda "nevar".
Tiem, kas lidot grib.
Gaišu viņi redzēs pasauli
Un zilās debesis.

***

Vēlos mīlestībā tavā
Sildīties
Un cilvēcības ēnā būt,
Stāvēt blakus cilvēkam,
Kurš mani jūt.
Vēlos tavam mīļumam
Pieglauties
Un sirsnībai pieskarties,
Dienā blakus atrasties,
Labi saprasties .
Vēlos tavā dvēseles
Dziļumā lūkoties
Un sirdspukstos klausīties,
Vien liktenim
Palīdzēt lūdzu
Mūsu mūžiem savīties.

APSKAUJ MANI

Kas bērnam bērniņa bez mātes glāsta...
Vēl pat pēc gadiem, domās esot bērniņā,
Ik katra vieta, priekšmets kaut ko atgādina, stāsta.
Kas gan ir bērnam bērniņa bez mātes glāsta...

Un tāpēc apskauj mani ciešāk, apskauj mani, māt,
Lai spēka pietiek dzīves ceļus nostaigāt.
Liec gaišas domas domāt, dziesmas izdziedāt,
Lai ikdienības tumsa mani nenomāc.

Skauj mani ciešāk, apskauj mani, māt,
Lai varu gaiši savu dzīvi nostaigāt!

MAZAJAI ELĪZAI

Es ienācu pasaulē šajā,
Lai satiktu tevi, māt,
Bērna mīļumā savā
Pieglaust vaidziņu klāt.

Es ienācu pasaulē šajā
Ar tevi, tēvs, parunāt,
Kad izaugšu liels –
Pasauli iepriecināt.

Mēs nenākam pasaulē šajā
Tikai vecāku vietā stāt.
Nākam pasauli pārmainīt,
Sevi apliecināt.

***

Ja dzīvot, tad dzīvot līdz galam,
Līdz brīdim, kas pēdējais būs.
Tik tā vien būs vērtība darbam
Un dzīvei, ko dzīvojat jūs.

Ja degt, tad izdegt līdz galam,
Lai nepaliek pāri ne nieka,
Un izbaudīt, dzīve, ko sniedz,
Jo daudz tā vēl dot var mums prieka.

TILTS

Kā gribētos man tiltu uzcelt
No savas sirds uz tavējo,
Lai mīlestībai jābrien nav
Pa pasauli šo netīro.

Lai vienmēr paliek tīra tā
Kā pašā sākumā,
Un nespēj nomelnot neviens,
Kad būs tā plaukumā.

Lai ietu cauri dzīvei
Tā balta neskarta,
Lai tā ir mana pirmā
Un arī vienīgā.

***

Pasaule atveras labajam,
Ja tanī valda prieks,
Ja cilvēks meklē, līdz atrod –
Kas derīgs viņam, kas lieks.

Ja pacenšas cits citu saprast
Un izjust, kas priecē, kas sāp,
Un vārdus īstos atrast,
Kad vajadzīgs – otram būt klāt.

Tā cilvēks dod artavu savu
Tai bankā, par Laimi ko sauc:
Jo vairāk viņš iegulda sevi,
Jo lielāki procenti aug.

Pasaule atveras labajam –
Pasaulē valda tad prieks,
Kad cilvēks attīrot sevi,
Labāks un gaišāks tiek .

***

Iededz gaismu manā ceļā,
Lai tumsā nav jāmaldās,
Velti spēki jātērē,
Kamēr pēc kritiena pieceļos.

Iededz gaismu savā logā,
Lai kā bāka tā atstaro,
Tālus ceļus gājušiem
Spēku atgriezties dod.

Iededz gaismu sevī,
Lai laimīgs būtu,
Un reizē ar tevi
Pasaule gaišāka kļūtu.

Iededz gaismu un nebaidies -
Tās nebūs par daudz.
Vēl pasaulē tumsas pietiek,
Vēl darāmais sauc.